

KÖRÜNK BEN

A Dél-balatoni Református Régió gyülekezeteinek időszakos életjele

2010. Húsvét

Ádánd, Balatonendréd, Zamárdi, Balatonkiliti, Balatonőszöd-Balatonszemes, Balatonszabadi, Siójut, Balatonszárszó, Enying, Balatonbozsok, Felsőmocsolád, Mernye, Kapoly, Kőröshegy, Bálványos, Látrány, Nagyberény, Nágocs, Som, Nagycsepely, Ságvár, Siófok, Szólád és a Tabi körzet gyülekezetei: Tab, Bábonymegyer, Kapoly, Tengőd, Lulla, Somogymeggyes

Jézus tekintete

2.o.

Séllyei Kupán
a tél után Szóládon
6.o.

Sarkos kérdés:
a 10. oldal sarkában

Miért jött Jézus a
világba? 4. o.

A tabi körzet
4.o.

Bemutatkozik
az új elnökség két tagja
Balogh Dávid és Tóth Attila
8. és 11.o.

Jézus tekintete

„Amikor Jézus leült a templomi perselylyel szemben, nézte, hogyan dobja a pénzt a sokaság a perselybe. Sok gazdag sokat dobott bele, egy szegény özvegyasszony pedig odamenve beledobott két fillért, azaz egy krajcárt.”

Mk. 12,41-42

„Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki, és rendelvek titeket arra, hogy elmenjete és gyümölcsöt teremjete, és gyümölcsötök megmaradjon, hogy bármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek.”

Jn. 15,16

Jézus tekintete foglalkoztat. Amióta tudom, hogy véget ér ennek az elnökségnek a szolgálata, azóta kerestem az ígét. Mert régóta tudom, hogy ma nekem kell megszólalnom. És hamar rátaláltam arra, amit kerestem. Mert hamar megfogott ez az egy szó: *nézte*.

Az milyen lehetett? Hogyan tekintett éppen ott és éppen akkor a világ Megváltója? Mérgesen? Szigorúan? Könyörülettel? Szánsalommal?

Hogyan nézett az emberekre? Hogyan nézett gazdagokra, szegényekre, önteltekre, szerényekre? Tudta az életüket? Nyitott könyv volt Őelőtte? Tudta honnét jönnek, milyen bűnök terhelik életüket, milyen jótéményeket cselekedtek meg? Milyen mélységeket, magasságokat éltek meg? Kapaszkodtak-e Istenbe, vagy ellenkezőleg: eltávolodtak Tőle?

És akik akkor a templomba jöttek? Milyen szándékkal jöttek? Csak letudni a kötelezőt, vagy tényleg a lelkük készítése hozta el őket? Tudták, hogy amikor éppen a pénzüket dobják, (vagy, ahogy a Károli-fordítás mondja a gazdagokról: *hányják*) a perselybe, akkor Ki nézi éppen abban a percben és éppen ott őket?

Mózeszt a csipkebokornál megszólította az Úr: „Olld le sarodat a lábadról, mert szent föld az a hely, ahol állasz!”

És ahol Jézus állt? Tudták, akik elhaladtak mellette, hogy Őbenne összpontosul a világ

teremtése, történelme, a Szentírás, a megváltás műve, a kereszthalál, a feltámadás, az eljövendő idők, a világ vége, az ítélethozatal és a végítélet, mely a Mennyei Királyságban, Isten Országában csúcsosodik ki és fejeződik be?

Tudták, hogy Jézus Krisztus nem más, mint a világ Reménye? Remény az életre, betegségekre, tragédiákra, elhagyatottságra, nélkülözésre, magányra, reménytelenségre, bűnökre, és az emberi lét legnagyobb tragédiájára, a halálra? Tudták?

Mert mi tudjuk, testvéreim! Mert leírták nekünk a Szentlélek készítésére. És ha hittel elfogadjuk; ha a maga méltóságában kapaszkodunk a keresztfába, akkor bizonyossággal tudhatjuk. Mert mi hitben járunk, nem látásban.

Szóval Krisztus tekintete. A nyáron vendégleglész járt Ságváron. Egy férfi. Úgy 15 éve járok istentiszteletre és olyan történt velem, ami még sohasem. Akárhányszor rám tekintett, akkor egyszerűen nem tudtam a szemébe nézni. És nemcsak, hogy nem tudtam, de meg is rettentem. Úgy voltam, mint a gyermek, aki rosszat cselekszik, és mikor szülei kérdőre vonják, akkor nem tud a szemükbe nézni. Alig vártam, hogy vége legyen az istentiszteletnek.

Természetesen én is ítélet alatt vagyok, de ez a váratlan és nyomasztó esemény azóta is kíséri az életemet. Azzal is tisztában vagyok, hogy nincsenek véletlenek, és ezzel az eseménnyel is Isten akart nekem valamit üzeni.

Talán éppen azt, hogy ha most Jézus előtt kellene megállnom, akkor Ő pontosan így nézne rám? Talán ugyanígy megrettennék, annak ellenére, hogy tudom magamról, hogy nem vagyok bűnök nélkül való? Talán benne lenne az Úr Jézus tekintetében az, hogy: Én, mint a te Megváltód rád bízom valamit, ami nekem fontos, és te nem teljesítetted maradéktalanul a szolgálatodat, mert sokkal többet is kihozhattál volna belőle? A munkád sokkal több gyümölcsöt hozhatott volna. Aprópó gyümölcsök: a másik igehely János 15:16:

„Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki, és rendelvek titeket arra, hogy elmenjete és gyümölcsöt teremjete, és gyümölcsötök megmaradjon, hogy bármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek.”

Ez nem más, mint az életvezető ígém. Egyszer hallottam a rádióban, a református félórában, hogy igen hasznos, ha valakinek van ilyen ígéje. Nekem nem volt. És elkezdtem keresni. Aztán kerestem és csak kerestem. És sokáig kerestem. Aztán egyszer csak

Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak

ott volt előttem a Bibliám, amit Tegez nagytiszteletű úrtól kaptam. A Szentírás ki volt nyitva a legelső oldalon, és tollal ez az igeszakasz volt beleírva. A beírást nekem szánták, mert aján-dékba kértem a Bibliát, mert nekem még nem volt. Elolvastam egyszer, majd kétszer, aztán sokszor. És rájöttem, hogy kegyelemből rátalál-tam arra, amit kerestem.

Amióta elnök lettem és Hozzátok tartozom, nagyon sokat jár a fejemben ez a két ige. Gyüle-kezeti mivoltában is, és a Régióra is értelmezve. Én és mi, így együtt. Mi kik voltunk? A jó sáfár?

A hamis sáfár? Tisztában voltunk, hogy mennyi talentumot kaptunk? És azt hogyan sikerült megfialtatni? Vagy csak elástuk, és ami-
kor idegenből visszajön majd Urunk, akkor csak azt az egy talentumot adjuk Neki vissza?

Minket az elmúlt négy évben hogyan né-zett Jézus? Örömmel, vagy kicsit csalódot-tan? Vajon megtettünk mindent, amihez tehetséget, lehetőséget, kegyelmet és erőt adott nekünk az Úr? Megtettünk minden lehetségest ezért a majd húsz re-formátus gyülekezetért?

Hogy tekinthet ebben a pillanatban ránk Krisztusunk és az elmúlt négy évünk kö-zös szolgálatára?

Nem tudom, de egyet tudok, hogy szere-tettel. Efelől nincs kétségem. A többit pe-dig majd úgyis megtudjuk a maga rendelt idejé-ben, ha ott állunk előtte kéz a kézben, szeretett testvéreim!

Elvégeztük, amit elvégeztünk, elmaradt, ami-nek hitem szerint el kellett maradnia. Hiszen Dá-vid sem építhette meg a templomot, pedig én úgy gondolom, hogy nála jobban erre a lehetőségre senki sem vágyott!

Azt olyan jó látni, hogy az elmúlt éveknek is köszönhetően a dél-balatoni térség reformátusai tudnak egymásról. Ha kell együtt szomorkod-nak, ha kell, akkor együtt örülnek az örülőkkel. Ismerik egymást és közös alkalmainkra is jó né-hányan eljönnek. És már nem bénán állnak a saját gyülekezeti tagjaikkal egy csoportban, ha-nem, a szárszóiak beszélgetnek a ságváriakkal; kilitiek a szőládiakkal; és így tovább. Reményke-dem benne, hogy még több és még nagyobb gyümölcsöt termünk majd. Így együtt; mi dél-balatoni reformátusok.

Mert, akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.

(Ézs.: 40:31)

Ehhez milyen szép felhívást kapunk a Zsoltárok könyvéből: „Reménykedj az Úrban, légy erős és bátor szívű, reménykedj az Úrban!”

(Zsolt. 27,14)

Befejezésésképpen, útravalóul idézem Nektek, mint szolgatársaimnak Péter apostol első levelét; a 4. fejezet 11.-edik versét: „Ha valaki prédikál, úgy mondja szavait, mint Isten ígét, ha valaki szolgál, úgy szolgáljon, mint aki azt az Istentől kapott erővel végzi, hogy mindenkor az Isten dicsőíttessék Jézus Krisztus által, akié a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen.”

Dancs Ferenc

Gyülekezetépítés gyülekezeti tagokkal Tavaszi csendesnap Látrányban

Március utolsó szombat délutánján felkerekedtünk, hogy a látrányi reformátusok meghívására ismét ott lehessünk a művelődési házban. Mivel utoljára két vagy három éve jártunk ott régiós csendesnapon, és emlékeztünk a látrányiak vendégszeretetére, ezért nagyon vártuk a találkozást, és nagyon örülünk, hogy ott lehettünk.

Az „előadók” két—nem somogyi, hanem a mi megyénk-béli, mezőföldi—gyülekezetből jöttek el lelkésznökjünk vezetésével, hogy elmondják, milyen náluk reformátusnak lenni. Ez a két szomszédos falu Csősz és Soponya. Sokan a gyerekeiket is hozták, számukra a látrányi tiszteletesasszony tartott gyermekfoglalkozásokat. Bóka Zsombor helyi lelképásztor áhítata után az „előadóké” lett a szó.

A gyülekezeti tagok beszámolóiban mindig volt egy meghatározó élmény. Vagy egy családos tábor, vagy egy imaközösség, vagy egy prédikáció.

Jó volt őszinte beszámolókat hallani arról, hogy mennyi mindent tehetünk gyülekezetünkért.

Egy enyingi résztvevő

Miért jött Jézus Krisztus a világba?

Általában három választ szoktak adni a fenti kérdésre. Úgy tűnhet, hogy mindhárom jó, valójában azonban csak az egyik igaz.

Jézus azért jött a világba, hogy tanítson minket. Jézus mindenképpen egy nagyszerű tanító volt. Úgy tanított, hogy a emberek szívesen hallgatták. Volt olyan, hogy napokon keresztül vele maradták és figyeltek. Olyan életszerű példákkal tanított, hogy az egyszerű ember is probléma nélkül meg tudta érteni őt. Jézus le tudta kötni a hallgatói figyelmét.

De nemcsak azért volt jó a tanítása, mert ügyesen élt a szónoki eszközökkel, hanem azért, mert tartalmas volt. Jézus olyan szemszögből tudott megközelíteni egy-egy kérdést, hogy a hallgatók kénytelenek voltak átgondolni az értékrendjüket. Jézus fontos témákat vetett fel, és fontos volt a mondanivalója.

Ezt mondták a tanításáról:

Lukács 4,32: „ők pedig álmélkodtak tanításán, mert szavának hatalma volt.”

János 7,46: „Ember még így soha nem beszélt, ahogyan ő.”

Máté 7,28-29: „Amikor Jézus befejezte ezeket a beszédeket, a sokaság álmélkodott tanításán,

mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudóik.”

Jézus minden értelemben nagyszerű tanító volt, de mégis több ennél.

Mások azt mondják, hogy Jézus azért jött a világba, hogy példát mutasson nekünk. El kell ismerni, hogy az ő büntelen élete példamutató volt. De ha csak egy jó példa van előttünk, ez soha sem lesz elég nekünk. Esetleg egy példa segíthet minket a megértésben. Tegyük fel, hogy egy ember a csendes óceán közepén úszik, és próbál kijutni a partra. Jön egy hajó, és a kapitány kiabál neki és próbálja magyarázni, hogyan kell úszni. Lehetséges hogy nagyon jól tanít, de ez nem igazi segítség ebben a helyzetben. Utána jön egy másik hajó, és a kapitány beugrik a vízbe és azt mondja neki, hogy szeretne megmutatni, hogyan kell úszni. Mutatja bár, de otthagyja az embert a vízben.

Folytatás a 7. oldalon

A Tabi református gyülekezet és vonzaskörzete

Tab, Bábonymegyer, Kapoly, Tengőd, Lulla, Sömmogyemgyes, (Nágocs, Nagyberény, Som)

Lassan eltelik egy év és a Tab környéki gyülekezetek elmondhatják, talán újra fellélegezhettünk. Újra van lelkész, sőt lelkész család, újra visszakérültek az istentiszteleti időpontok délre (nagy részt), sőt, legalább Tabon van helyben lakó református pap. A környéken sosem volt könnyű dolga a gyülekezetnek, sem a gyülekezeteknek. Mindig meg kellett küzdeni a másik két történelmi egyházak többségével, a munkanélküliséggel, a kis falvak elnéptelenedésével és sorolhatnám tovább, de nem teszem. Inkább szóljunk pár szót arról, ami most valójában van. Mi az ami, változott, újult, mi az amiben új lehetőségeket kapott Tab és vonzaskörzete a Mindenható Istentől!

Éveken keresztül volt helyben lakó lelkész, volt hitoktatás, mégis azt látjuk, hogy legalább 10 év mínusból indulunk útnak. Semmi nem alakult ki úgy, hogy azt érdemes lenne ebben a formában tovább folytatni. Az istentiszteleteken kívül nem voltak rendszeresen jól működő alkalmak, nem volt egységes jól működő presbitérium, sőt a templomlátogatók létszáma annyira minimalizálódott, hogy súlyos időtöltéseket jelent, a nem már meglévő, hanem az egyszer már meglévők felkutatása, az új tagok halászata kívül. Bár az előző években is volt hitoktatás, mégis arra kellett rájönnünk, hogy gyülekezeteket építeni nem tudunk, ha ezt a szolgálatot elhanyagoljuk. Gyülekezetet nem lehet építeni csak a meglévőből, új tagokra is, új lelkekre is szükség van. Ezért igyekszünk minél több családot meglátogatni is, gyülekezeti tagjainkon kívül.

Amikor ez nem így történik a gyülekezetek stagnálnak, nem növekednek. Ez történt az elmúlt 10 évben itt is.

Hetente 15 hittanórát tartunk és a 9-ből 6 településen mintegy 56 (a már meglévőkkel együtt) hittanost sikerült első nekifutásra összeszedni. Ezek vegyes csoportok, nagyrészt óvodástól egészen a 14 éves korosztályig. Azonban van külön Tabon „Ovis hittan” is, mely rájuk és szüleikre egyaránt összpontosít. Konfirmációi korosztály, sajnos utánanézésre az anyakönyvben, nagyon kevés van, (pláne úgy hogy teljes két évet nem táltunk vezetni egy-két anyakönyvben) ezért a

konfirmációi előkészítő alkalom idén beleépült a hittanórák kereteibe. A hittanórák újra népszerűek lettek és ami a legnagyobb örömhír, hogy még nem megkeresztelt gyerekek és más felekezetűek is gyakran résztvevők. Egy év elteltével van olyan gyülekezet, ahol a hittan óráknak köszönhetjük, hogy még vannak templomba járók a faluban. A hittanórák tartalmi, bibliai részei egymásra épülnek, mellette sok lehetőség van énekelésre, játékokra, és komolynál komolyabb beszélgetésre is. Nyári napközis táborot szervezünk és részt veszünk a „régios” táborban is.

Sokszor amikor egy lelkész azt érzi egy-egy nehéz, sok fárasztó szolgálatban megterhelő hét vagy hónap után, hogy vajon van e értelme ennek az egésznek, akkor egyértelművé válik amikor egy gyerek utánunk kiált az utcán: „Áldást békességet, tisztácsi”.

Tabon van egy Gimnázium, Szakképző és Szakközép iskola is egyben, melyek egy név alatt szerepelnek. Újabb lehetőségnek láttuk, hogy ennek az intézménynek a területére be kell valahogyan jutnunk. Tanárokkal jó kapcsolat jött létre, mely által lehetőséget kaptunk, hogy osztályfőnöki órán, különböző témákról előadást tartsunk és beszélgezzünk a diákokkal. (Témák: élet értelme, célok, szexualitás, zene, média, agresszió, stb...). Azért is tartjuk ezt különösen fontosnak, mert sok olyan fiatal van ezen falakon belül, akik szétesett családokból, nehéz helyzetből, már eleve széttörtött álmokkal és reményekkel érkeznek az életbe. Sokan kérdezik erre a szolgálatra is, hogy van e értelme. Mi pedig ezt válaszoljuk: „ha például az élet értelme témájának kapcsán, a diák hall akár egy mondatot, gondolatot, vagy szót, ami 10-15 év múltán egy nehéz helyzetben eszébe jut és biztatást ad neki, már megérte”. Nem utolsó sorban, ha ők még nem is, de gyermekeik már újra „templomba járók” lehetnek, de akár ők is.

A minden vasárnapi alkalmakon kívül, nemrég indult egy új gyülekezeti alkalom is, mely a hét közepén van és a „Felolvasó est” nevet kapta. Egy neves lekipásztor életútját olvassuk és beszélgetjük végig a gyülekezeti tagokkal, akik végre, még ha egyelőre nem is egymástól, de ízig-vérig bizonyosságtételt hallhatnak.

A falvakban nehéz a helyzet, hiszen nem lakunk ott, ami már egyfajta távolságot jelent. Ennek ellenére igyekszünk ezeken a területeken is közvetlenül ott lenni. Mind a családokhoz, mind pedig a gyülekezeti tagokhoz próbálunk eljutni és el is jutunk, hogy a „lelkész-gyülekezeti tag” kapcsolatok által növekedhessen a gyülekezet.

Tabon könnyebb a helyzet, hiszen a gyülekezet tagjai között élünk. Találkozunk a boltban, postán, orvosi rendelőben, gyógyszertárban, a piacon, így könnyen szemmel tudjuk tartani egymást. Ennyiből jó, hogy a falvak közelebb vannak, ami azt jelenti, távolabbi gyülekezeteink tagjaival is történhet így.

Lassan rendezettebbé vélik a parókia és a templomkert környezete is, ami talán később többeknek is sokat jelenthet.

A munka, a szolgálat, a bizonyosságtétel naponta történik, a gyümölcs pedig előbb vagy utóbb be fog érni. Hisszük és reméljük, hogy anyagilag és lelkileg is megerősödhetünk, de ehhez sok áldozatos szolgálatra és sok imádságos szívre szükségünk van. Sokat írhatnánk még életünk hétköznapijairól, de ha ezt így tennénk nem jutna rá idő, hogy elvegezzük azokat.

Csáka László

tabi lelkész

Ökumenikus

imaestek voltak **Felsőmocsoládon**, ahol a református gyülekezeti teremben 2010. jan. 27.-én Kőszeghyné Raczkó Zsuzsanna ecsenyi evangélikus lelkész, 28-án Császár Bíróné Bóka Emese református lelkészek hirdették az igét Lukács evangéliumából, 30-án a római katolikus templomban Nikli Zsolt gamási katolikus plébános szolgált. 25-30 református, evangélikus és katolikus testvér imádkozott esténként. Az ökumenikus istentiszteletek végén szeretetvendégség várta a testvéreket.

2006-ban először, idén már ötödször rendeztük meg **Mernyén** az imaesteket. A római katolikus templomban február 3-4-5. este Kőszeghy Miklós és Kőszeghyné Raczkó Zsuzsanna evangélikus lelkészek, Bóka Zsombor és Bókáné Botos Andrea református lelkészek, valamint Csertán Dániel római katolikus plébános szolgált. Ecsenyből és Felsőmocsoldáról is eljöttek többen, így 35-40 fő imádkozott esténként a keresztyén egységért. A harmadik napon szeretetvendégséggel zárultak az imaestek.

Székely Tamás

Társ gondnok

Felsőmocsolád

Bibliai történetmondó és - történetrajzoló versennyel kezdtük a 2010. év Sellyei-kupasorozatát

2010. február 27., délután fél kettő. Megjelenik az első autó a szőládi Faluháznál, amelyből mosolygós gyermekszemek tekintgetnek kifelé. Aztán a következő. És egyre több. Végül már több mint hetvenen vagyunk. Ötvenhárom gyerek, tizenhárom környékbeli településről.

Nagy az izgalom! De legyűrjük valahogy. Megpróbálunk odafigyelni arra, amit Levente bácsi (ő a mi lelkészünk, a szőládi lelkész), felolvasva egy bibliai ígét (hogyan melyiket, arra már nem emlékszem) elmond nekünk az összetartozás erejéről, ami azon alapszik, hogy mindannyian Istenhez tartozunk (... ezt megjegyeztem). Utána énekelünk. Először megtanuljuk az éneket, ami egy 100 éves (!) református énekeskönyvből származik, aztán már egyre bátrabban fűjük. Száz éve is írtak jó énekeket – ezek szerint.

Elindul a verseny. A történetmondók a kisterembe vonulnak, a történetrajzolókat a nagyterembe maradnak. A történetmondást a kicsik kezdik, az első és második osztályosok. Nagyon ügyesek, nagyon felkészültek! Látszik, hogy komolyan vették a dolgot! Utánuk sorban jönnek a nagyobbak. a harmadik-negyedikesek, majd az ötödik-hatodikosok, végül az a néhány hetedik-nyolcadikos, aki vállalkozott a történetmondásra.

Kint eközben a történetrajzolókat birkóznak a ceruzákkal, a tollakkal, a grafitokkal, ... van aki a krétákkal. Alakulnak a műalkotások. Az egyik asztalon a betlehemi barlangistálló formálódik, a másik asztalon Nőé bárkája, megint máshol Dániel alakja kezd körvonalazódni az oroszlánok vermében. Sok a közös történet – szóban és rajzban a verseny során.

Hamar elroppen egy-két óra, és már következik is az eredményhirdetés. Az eredményeket (elkértem az értékelő lapot, innen tudom a neveket és a helyezéseket) szeretném is ismertetni:

**A történetmondók egy csoportja
- a kamerák keresztútjában**

Fogy a süti

Bibliai történetrajzolás

1-2. osztályos kategória

3-4. osztályos kategória

1. helyezés:	Koronczay Ábel (Enying)
1. helyezés:	Kovács Ágnes (Siófok)
2. helyezés:	Szamosi Lili (Siófok)
2. helyezés:	Ficsor Enikő (B. endréd)
3. helyezés:	Jankovics Lília (Siófok)
3. helyezés:	Tóth Orsolya (Ságvár)

Különdíj: Kiss Enikő (Enying)

Különdíj: Karikó Csongor Csanád (B.őszöd)
Bartha Botond (Siófok)

5-6. osztályos kategória

7-8. osztályos kategória

1. helyezés:	Torma Rebeka (Szőlád)
1. helyezés:	Csóka Zoltán (Enying)
2. helyezés:	Gyarmati Helen (Enying)
2. helyezés:	Csajághy Dávid (Enying)
3. helyezés:	Fodor Emese (Enying)

Kategórián kívüli különdíjasok

Ficsor Andor (B. endréd)
Berkó Annamária (B. kiliti)

Bibliai történetrajzolás

1-2. osztályos kategória

3-4. osztályos kategória

1. helyezés:	Sziklai Viktória (Enying)
1. helyezés:	Nyirádi-Ángyán Boglárka (Enying)
2. helyezés:	Bálint Tamás (Enying)
2. helyezés:	Sziklai Anita (Enying)
3. helyezés:	Szabó Fanni (Enying)
3. helyezés:	Pirtyák Borostyán
- (Lajoskomárom)

5-6. osztályos kategória

7-8. osztályos kategória

1. helyezés:	Bartos Sándor (Szőlád)
1. helyezés:	Szabó Dorottya (Enying)
2. helyezés:	Varga Jancsó Dániel
	(Siófok)
2. helyezés:	Eszes Luca (Enying)
3. helyezés:	Rácz Kitty Katalin (Tab)
3. helyezés:	Horváth Judit
- (Bábonymegyer)

De nem csak a helyezést elérő hittanosok kaptak oklevelet, hanem mindazok is, akik részt vettek a versenyben. A helyezettek továbbá *Torma Géza* szőládi presbiter kelyhes, vagy azt is mondhatnánk, hogy Séllyei-kupás kerámiáit vihették haza emlékül.

Az eredményhirdetést szeretetvendégség követte, hiszen a lelkes versenyzők nagyon megéheztek az erőt próbáló közdelemben.

Végezetül már csak azt szeretném elmondani, hogy jó volt újra találkozni a környező gyülekezetek hittanosaival, akik közül sokakat a korábbi évek Séllyei-kupafordulóiról és a nyári Séllyei-táborból már ismertünk.

Úgy búcsúztunk egymástól, hogy: **Találkozunk a következő, április 24-ei Séllyei-kupafordulón Tabon!**

egy felsős szőládi hittanos

Folytatás a 4. oldalról

Miért jött Jézus Krisztus a világba?

Ez se igazi segítség. Az igazi segítség az, amikor egy hajókapitány fölhúzza őt a hajóba és kiviszi őt a partra.

Érezzük, hogy sem a nagyszerű tanítás, sem a tökéletes példa nem elég, valami több kell ezeknél.

Jézus saját maga adja meg az egyetlen jó választ a kérdésre.

Ő azt mondta, hogy azért jött, hogy megmentse, ami elveszett. Jézus jó tanító volt és élete tökéletes példa volt, de azért jött a világba, hogy meghaljon a kereszten a mi bűneinkért. Jézus azért jött a világba, mert annyira szeret minket, és készített egy utat nekünk.

A húsvét a reménység ünnepe, mert Jézus halála és feltámadása által van bűnbocsánatunk és van utunk vissza Istenhez.

Monty Taylor

A szerző Budapesten él, régiónk lelkeszkörének előadója

Dél-balatoni lelkeszköri találkozó Szóládon

A havonkénti lelkeszköri találkozók sora márciusban Szóládon folytatódott, ahol a dél-balatoni régió lelkeszei – a kezdő áhítatot és az áhítat üzenetének megbeszélését követően – a régió aktuális kérdéseiről beszélgettek.

Jelenleg az egyik legfontosabb kérdés, hogy a Somogyi Református Egyházmegye közép-ső (Kaposvár környéki) és déli (Barcs-csurgói) területein is létre jön-e egy-egy olyan, az adott terület gyülekezeteit összefogó, munkájukat koordináló gyülekezeti körzet, amely intenzívebbé teheti a gyülekezeti és a gyülekezetek közötti munkát. Erre nézve Nagy Csaba, a Somogyi Református Egyházmegye esperese felkérte a három terület egy-egy lelkipásztorát (a dél-balatoni régióból Hajdú Zoltán Leventét, a Kaposvár-környéki régióból Székely Attilát, a Barcs-csurgói régióból pedig Fodor Juditot), hogy dolgozzanak ki egy olyan egységes javaslatot, mely az egyházmegyei tanács, majd az egyházmegyei közgyűlés elé kerülhet jóváhagyásra. A jóváhagyást követően pedig elindulhat az összefogott munka a két délebbi régióban is – ami nálunk, a dél-balatoni régióban már közel tíz éve folyik.

Szóba került továbbá a nyári Séllyei-tábor néhány kérdése is, melyekkel kapcsolatban Hajdú Zoltán Levente a Regionális együttműködés elnöke arról tájékoztatta a régiós lelkipásztorokat, hogy az együttműködés soron következő ülésének fő napirendi pontja a Séllyei-tábor előkészítése lesz.

A lelkeszköri találkozó közös ebéddel zárult, majd az áprilisi, Balatonszabadiba tervezett lelkeszkör időpontját egyeztetve vettek búcsút egymástól a dél-balatoni régióban szolgáló lelkipásztorok.

Veres Márton

Ifjúsági misszió – Balogh Dávid

Bemutatkozik az új elnökség legfiatalabb tagja

Áldás Békesség!

Először is néhány gondolatot írnék magamról. 18 éves vagyok, jelenleg a siófoki Perczel Mór Gimnázium 12-ikes, humán tagozatos diákja. Több mint 10 éve élek családommal Siófok Kiliti városrészében, azóta vagyok tagja a Balatonkiliti Református Egyházközségnek. 2004-ben konfirmáltam. Jelentkezésemet A Károli Gáspár Református Egyetemen Hittudományi Karára adtam be, teológus-lelkészi szakra. Jövőmet gyülekezeti lelkész-ként képzelem el.

Lakóhelyem keresztyén ifjúsági életnek több éve vagyok aktív tagja. Ez alatt az idő alatt rengeteg tapasztalatot szereztem, és még több kellemes élménnyel lettem gazdagabb. Meggyőződésem, hogy minden fiatal el lehet érni Isten Igéje által, ha azt alázattal, és kellő komolysággal tesszük. Mivel én is tagja vagyok (már koromnál fogva is) a „mai fiatalságnak”, így a gondolkodásu(n)król, világképü(n)kről elég sokat tudok. Önmagamból és környezetemből kiindulva mondhatom, hogy az ifjúság megszólítása nem egyszerű feladat. Azért vállaltam el az Ifjúsági missziós összekötői munkakörre szóló megbízatást, mert konkrét elképzeléseimmel, tapasztalataimmal – bizonyos tekintetben „bennfentes” mivoltommal – szeretném elősegíteni a régió ifjúsági életének hatékonyabb működését.

Az együttműködést több lépcsőben képzelem el:

Ha valamelyik gyülekezetben még nincs ifjúsági kör, akkor az adott gyülekezet lelkészével szeretném felvenni a kapcsolatot, és esetleg más ifiket is bevonva segíteni egy ilyen ifjúsági csoport megalakulásában.

Már aktív ifik tagjai közül egy-egy helyi összekötőt szeretnék választani, akivel (és a helyi lelkésszel) tartanám a heti kapcsolatot, a munka gyorsítása, gördülékennyé tétele végett.

Az ifjúsági csoportok között bizonyos időközönként ifis látogatást szerveznénk, amikor kettő (vagy több) ifi tartja meg együtt az alkalmat, valamelyikük gyülekezeti termében.

Ezáltal egy erősebb régiós ifjúsági közösség jöhet létre, valamint a tapasztalatok megosztásával tökéletesíteni lehet az ifjúsági alkalmak működését

Az ifjúsági munkába minden fiatal el kell fogadni a saját hajlandóságához mérten be kell fogadni. Személyes tapasztalatom, hogy ha valaki passzív megfigyelőből aktív taggá válik, hitében is erősödik.

A céloim tehát: a fiatalság megnyerése Krisztus Urunk, valamint a Magyar Református Egyház számára, hogy felnőve gyülekezetének felelősségteljes tagjaként megélje Isten Igéjét!

A konfirmáció utáni korosztályról írtam eddig legfőképp, hiszen a konfirmáció előtti korosztály részesül (sok helyen már óvoda óta) a megfelelő hittanoktatásban, konfirmációi előkészítésben. Az ő számukra egyelőre a már meglévő keretekben gondolkodom (pl.: Séllyei-kupa, hiszen ott túlnyomó részt ez a korosztály vesz részt).

Természetesen minden észrevételre nyitott vagyok, és minden esetleges építő jellegű kritikát, észrevételt örömmel fogadok.

Balogh Dávid

Megjelent a Református Élet legfrissebb száma

- Victor János: A Biblia tanítása az egyházzal — Az egyház és a világ
- Hamarkay Ede: Szilárd Domokos kalandja az állam biztonságiakkal – egy sikertelen ügynöki beszervezés története, avagy hogyan lehetett 1960-ban nemet mondani
- Búj Péter: A Zwingli-labirintus

- Szabó Árpád: Könyörtelen idők 2. rész – Arról a második világháborút követően előre kitervelt, pontosan kidolgozott és kegyetlenül végrehajtott tervről, amellyel a felvidéki magyarságot igyekeztek megsemmisíteni, a Felvidéket végleg leszakítani Magyarországról. A felvidéki magyar nép holokausztjáról 50 év múltával.

2010-BEN IS MARADJON REFORMÁTUS!

GYÜLEKEZETI ESEMÉNYNAPTÁR –

istentiszteletek, egyéb alkalmak
a Balatonkiliti Református Egyházközségben

április 5. 10.00 – húsvéthétfői (Feria secunda)

ünnepi istentisztelet

április 10. 10.00 – keresztelői szertartás és istentisztelet

„Mint most született csecsemők, a tiszta, hamisítatlan tej után vágyakozzatok...” (2Pt 2,2)

április 11. 10.00 – húsvét ünnepe utáni I. vasárnapi

(Quasimodo) istentisztelet – az isteni irgalmasság vasárnapja

április 16. 17.30 – ifjúsági találkozó a siófo-ki evangélikus fiatalokkal

április 18. 10.00 – húsvét ünnepe utáni II. vasárnapi

(Misericordia) istentisztelet – a Jó Pásztor vasárnapja

április 24. 09.00 – Séllyei-kupaforduló hittanosainknak – Tab

április 25. 10.00 – (Jubilate) vasárnapi istentisztelet

Öröm és szomorúság, harc és győzelem ketőssége

május 2. 10.00 – (Cantate) az egyházi ének és zene ünnepe

édesanyák napi hálaadó ünnepi istentisztelet
– hittanósok közreműködésével

gyermek istentisztelet: minden vasárnap 10 órától

Ökumenikus imahét a szőládi gyülekezetben

Ahogy az már évek óta szokásos Szőládon, február utolsó teljes hetében szervezte meg a református gyülekezet az Ökumenikus imahét programsorozatát.

Az imahét évről-évre családi istentisztelettel indul a református gyülekezeti házban, majd a hétfői napon a római katolikus gyülekezet látja vendégül templomában a több felekezet tagjaiból szerveződő gyülekezetet. Ennek a két alkalomnak az igehirdetője *Hajdú Zoltán Levente* szőládi református lekipásztor. A keddi napon – ez is minden évben így szokásos – *Dobos Gyula* balatonszemesi (Szőládon is szolgálatot teljesítő) római katolikus plébános hirdeti az ígét a református gyülekezeti házban, ahol a hét további eseményei is zajlanak.

Szerdán különleges alkalomra került sor ebben az évben. A baracskai börtön lekipásztora, *Szénási Jonathan Sándor* református lekipásztor tartott igemagyarázatot és vetítéssel fűszerezett előadást a baracskai börtönben a rabok között végzett szolgálatáról. Csütörtök este Balatonszabadiból és a hozzá tartozó Siómarosról érkeztek vendégek. *Győri-Daniné Tóth Anett* lekipásztor volt az igehirdető, majd beszámolt a gyülekezetük életének ébredéséről, a megerősödés lépéseiről. Beszámolóját a vele együtt érkezett presbiterek, gyülekezeti tagok egészítették ki személyes hangvételű szavaikkal – úgy a „plénum” előtt, mint a szeretetvendégség keretében a terített asztal mellett.

Pénteken *Cairns-Lengyel Henriett* kötcsei (Szőládon is szolgálatot teljesítő) evangélikus lekipásztor igehirdetését hallgathatták az egybegyűlteket, majd szombaton a Séllyei-kupaforduló kapcsolódott az imahét folyamatába. Vasárnap, az úrvacsorás záró istentiszteleten *Hajdú Zoltán Árpád* nyugalmazott enyingi lekipásztor szolt igehirdetésében **az imádság szerepéről és erejéről a keresztyén ember életében** – mely az egész imahét alaptémája is volt.

Az ökumenikus imahét keretében nyílt meg az az énekeskönyv kiállítás, melyet a református gyülekezeti házban szervezett meg és rendezett be a református gyülekezet két presbitere: *Torma Géza* és *Kovács László*. Az énekeskönyveket – az ökumené jegyében – úgy gyűjtötték össze, hogy mind református, mind katolikus, mind pedig evangélikus énekeskönyvek megtekinthetőek voltak a kiállítás keretében.

A tárlat falait olyan bibliai ígés lapok is illusztrálták, melyeken az Istent magasztaló énekléssel kapcsolatos szentírási szakaszok voltak olvashatóak.

szőládi presbiter

Sarkos kérdések

„Sarkos kérdések” címmel indítottunk rovatot lapunkban, melyben egy-egy érdekes, és / vagy aktuális, és / vagy fontos kérdést kívánunk alaposabban körüljárni. Gondolják Önök is át, s ha úgy érzik, jelezzenek vissza a szerzőnek! (a szerkesztők)

...virágvasárnap kapcsán

Mindannyian ismerjük a virágvasárnapi történetet, Jézus jeruzsálemi bevonulásának történetét. Emeljünk ki belőle néhány epizódot – mai összefüggésekkel!

Van egy ország ebben a történetben, Izráel, az akkori világbirodalom: Róma elnyomása alatt. Egyre-másra tűntek fel ebben a valóban siralmas társadalmi helyzetben az önjelölt Messiások, akik harcos jelszavakkal hirdették az egykor büszke zsidó nép szabadságának ígérését. És voltak, akik teljes mellszélességgel melléjük álltak. És voltak, akik várakozó álláspontra helyezkedve távolról szemlélték az eseményeket. És voltak, akik elutasították őket, nem hittek ezekben az önjelölt Messiásokban.

Milyen érdekes, hogy 2000 éve, ott Izráelben a nagy társadalmi szabadságvágy közepette a nép közösségét újra meg újra csak megosztották a zengzetes jelszavak, a jól csengő szólamok, az itt is, ott is felbukkanó önjelölt Messiások.

... netán ismerős valakinek ez a helyzet?

Ekkor, ebben a felfokozott társadalmi helyzetben tűnt fel: Jézus. Jézus, akiről szintén azt kezdték rebesgetni, hogy: ő a Messiás. Akiben sokan az epedve várt ószövetségi próféciaák beteljesedését látták: **„Íme, királyod jön hozzád, ...”** Akire hogyan is tekintettek sokan, egyre többen? **„Ez Jézus, a galileai Názáretből való próféta.”**

Mit várt a nép Jézustól? Társadalmi változást, nemzeti felszabadulást, ... ja, és persze lelki megújulást, hitbeli, vallási megerősödést is. Izráelben a zsidók, bár mindenki a szabadság valamiféle képzetét dédelgette magában, csoportokra, ezt a szót használják a bibliamagyarázók: pártokra szakadozottan éltek. Ezek az emberi

szabadság-váradalmak sokszor egymás ellenében fogalmazódtak meg, és a nép nemhogy a közösség élményét élte meg, de sokkal inkább az irányzatokra, pártokra szakadozottság, töredezettség rossz érzését.

És ugye mindenki érzi, hogy meg is érkezünk 2010. virágvasárnapjához. Örömmel köszönti a tömeg Jézust, akitől mindenki vár – valamit. Jézussal kapcsolatban mindenkinek saját elvárásai vannak.

A mai világ: nem virágvasárnapi világ. A mai világ sokkal inkább már egy virágvasárnap utáni világ. Nagycsütörtöki ármánykodás, összeesküvés, nagypénteki gyűlölet, halálos, gyilkos indulat tölti be az emberek szívét. Mert Jézus nem az, akinek ők akarták látni. Jézus nem az, akit a világ logikája szerint gondolkodó emberek vártak: ezért manapság is napról-napra árulják el őt az emberek, napról-napra gyilkolják le őt az emberek. Egyesek társadalmi okokra és érdekekre, mások az emberi jogokra és a személyiség szabadságára, megint mások vallási előírásokra és szokásokra hivatkozva.

Már csak az a kérdés, hogy te hol vagy ebben a történetben? Rádöbbsz-e Jézus jelenlétében arra, hogy amíg az ember indulatai, az ember pártoskodásai, érdekei az erőszak útján igyekeznek érvényre jutni, legyűzni, megsemmisíteni másokat, addig Ő rád, mint emberre, személyiségre, mint őt felismerni és elismerni képes befogadóra számít: aki szabad akaratodból fogadod, választod, engeded hatalomra jutni őt az életedben.

... és akkor, akármilyen üdvrialgás, vagy szitkozódás is vesz körül téged, mint most már Jézushoz tartozó embert, a szívedbe, a lelkedbe, az életedbe békesség költözik, az Ő szelíd, virágvasárnapi békessége.

Hajdú Zoltán Levente

Ságvári hírek

Március 19-én - a Balatonkiliti és a Ságvári Református Egyházközségek képviselőjében - látogatást tettünk a dombóvári Reménység Napközi Otthonba, ahol szakmai napokat tartottak a fogyatékos emberekkel foglalkozó, segítő vagy önkéntes munkát végzők számára. A két napos program alatt nagyon érdekes foglalkozásokat tekinthettek meg a résztvevők.

Az intézményvezető megnyitójában röviden összefoglalta az elmúlt tíz év történetét - a kezdetektől egészen napjainkig. Egyetlen épületen belül komplex fejlesztés folyik, ami magába foglalja a korai fejlesztést, fejlesztő felkészítést és a felnőtt korúak rehabilitációs munkáját. Az intézményben a munka-fejlesztés-szórakozás elve alapján élnek mindennapjaikat a gondozottak, és a velük foglalkozó szakemberek. Külön említést érdemel még az intézmény zenekara, a Reménység, mely egyre nagyobb sikereket ér el, nemcsak országszerte, de külföldön is.

Bővebben tájékozódhat az intézményről, s az ott folyó munkáról honlapjukon:

<http://www.remenysegdvar.hu/>

Gyülekezeti Eseménynaptár – 2010

istentiszteletek, egyéb alkalmak

a Ságvári Református Egyházközségben

április 5. 09.00 – húsvéthétfői (Feria secunda) úrvacsorás ünnepi istentisztelet

április 11. 09.00 – húsvét ünnepe utáni I. vasárnapi (Quasimodo) istentisztelet – az isteni irgalmasság vasárnapja

április 16. 17.30 – ifjúsági találkozó a siófoki evangélikus imaházban

április 18. 09.00 – húsvét ünnepe utáni II. vasárnapi (Misericordia) istentisztelet – a Jó Pásztor vasárnapja

április 24. 09.00 – Séllyei-kupaforduló hittanósainknak – Tab

április 25. 09.00 – (Jubilate) vasárnapi istentisztelet – Öröm és szomorúság, harc és győzelem kettőssége

május 2. 09.00 – (Cantate) az egyházi ének és zene ünnepe; édesanyák napi hálaadó ünnepi istentisztelet – hittanosok közreműködésével

Január 30-án a siófoki tisztújító közgyűlésünkön választottuk diakóniai felelőssé az alábbi írás szerzőjét.

Kedves Szolgatársaim,

mivel a Dél-balatoni Református Gyülekezetek Regionális Együttműködésének januári Tisztújító Közgyűlésén – személyemet nem, illetve csak alig ismerve – megtiszteltek bizalmukkal és megválasztottak diakóniai összekötőnek, úgy gondolom, illik bemutatkoznom.

1960. december 27-én születtem Székesfehérváron. Az általános iskolát Ságváron végeztem, az ipari iskolát Nagykanizsán, ahol esztergályos szakmát szereztem, majd esti iskolán elvégeztem a gimnáziumot. Jelenleg a Ságvári Tricciana Agrár Rt-nél dolgozom esztergályosként, valamint szárítókezelőként. Feleségem Siófok Kiliti városrészében, a Máltai Szeretetszolgálatnál dolgozik, ahol önkéntesként magam is gyakorta segítettem; ott vált életem részévé mások segítése. Ezért is örömmel vállaltam a diakóniai szolgálatra való felkérést, s a jelöltséget!

Jövőbeni elképzeléseim, melyhez kérem a tisztelt Elnökség, s a szakági összekötők pozitív hozzáállását:

- a nágocsi „Árvácska” Csecsemő- és Anyaotthon támogatása – a regionális programterv alapján;

- a kórházlelkész szolgálatának informális elősegítése: a kórházi osztályokon szórólapok kihelyezésével, mely felhívja a páciensek figyelmét a lelkigondozás lehetőségére. (A kórházban dolgozó személyes ismerőseim révén közvetlenebb kapcsolat a betegek tájékoztatására, különös tekintettel a krónikus, valamint a daganatos betegeket ellátó osztályokra.)

- az egyes egyházközségek, illetve a régió területén élő rászorulóknak (idős, egyedülálló, magányos, fogyatékkal élő emberek) alkalmi segítése, akár rendszeres támogatása, ruha- illetve élelmiszeradomány formájában.

Szolgálatomhoz kérem és megköszönöm a segítséget, a Testvérek támogatását!

Isten dicsőségére, tisztelettel:

Tóth Attila
Diakóniai összekötő

Az enyingi Tinódi Lantos Sebestyén Református Általános Iskola És Alapfokú Művészetoktatási Intézmény felvételt hirdet

a 2010/11-es tanévre az
1. 6. és 7. osztályokba.

„Az alapfokú művészetoktatás nem
művészképzés, hanem a
művészetek alkalmazása annak
érdekében, hogy gyermeke jobban
megállja helyét a világban.”

Néptánc és dráma tanszakok – a mozgáskultúráért
Rajz - festészet tanszak – a szépérzék kiteljesítéséért
Zenei tanszakok – az IQ növeléséért
Kerámia tanszak – a kézügyesség fejlesztéséért

Információ: 22/372 981
www.tinodi.hu, tinodi@tinodi.hu
8130 Enying, Kossuth Lajos u. 65-67.

A Tinódi családias légkört teremtő elhivatott pedagógusaival, kiválóra minősített művészeti tanszakaival, Európai Unió partnerkapcsolattal, iskolapszichológusi szolgálattal, négyéves etikaoktatással és heti két hittanórával azt kínálja gyermekének, aminél többet már az ókori görögök sem kívánhattak:

A beiratkozás időpontja:
Április 12-én hétfőn: 8-16⁰⁰
13-án kedden 8-18⁰⁰ és
14-én szerdán 8-16⁰⁰ között.

KÖRÜNK BEN

A Dél-balatoni Református Régió gyülekezeteinek időszakos hírlevele

Szerkesztgették: Nádasdi Péter és Iván Géza; írogatták: gyülekezeti tagjaink; fényképezgették: Veres Márton, Körünkben Vizuáltanszék

Címlapkép: az enyingi református templom bádoggakasa

Tördelés és utómunkálatok: Vasárnapi Levél Szerkesztői Csapata, Enying.

Kedves Olvasónk! Szívesen fogadjuk a lappal kapcsolatos észrevételeit és véleményét. Lapunk célja, hogy pontos és naprakész híradásokkal szolgáljon Régióink gyülekezetei számára.

A kéziratokba való grammatikai célú piszkálódás jogát fenntartjuk, a bennrekedtekért elnézést kérünk.

Megjelentetni kívánt gyülekezeti beszámolóját időben küldje el címünkre:

Postacím: 8130 Enying, Kossuth Lajos u. 48.

Telefon: 06-22-372-019, E-mail: refenyiny@gmail.com

Kérjük, hogy elektronikus levél küldésekor a tárgy mezőbe ezt írják: „Körünkben”! Köszönjük.

Krisztus feltámadt! Valóban feltámadt!